

Ang Banagbanag

Ang Mantalaan sa Presensya ni Kristo

Nobyembre 2019

The Dawn in the Cebuano dialect

Nobyembre 2019

Ang Diyos Alagaran sa Usa Ka Pag-uyon

“Kay unya ulian ko ang katawohan sa ulay nga pinulongan, aron silang tanan magtawag sa ngalan ni Jehova, sa pag-alagad kaniya uban ang ulosahon nga pag-uyon.”
—Sofonias 3:9

Sa pagka sala sa atong unang mga ginikanan sa Eden, ang tawo sa wala madugay nahadlok sa iyang mahigugmaon nga Maglalalang. Kini nga diwa sa kahadlok, nga gipatubo ni Satanas, ang Yawa, maoy us aka tambko nga yuta diin iyang gisabwag ang mga liso sa kalibog bahin sa relihiyosong pagsimba, moral ingon man mga sosyal nga sumbanan, ug mga ideolohiya sa mga nasud ug gobyerno. Sulod sa mga kapanahonan kini nga mga liso miturok ug nagkahamtong sa daghang mga sayup ug hiwi nga tinuohan. Karon, bisan pa sa paglamdag sa kalibutan sa daghang bahin, ang mga tawo labi nga naglibog ug nabahin kay sa kaniadto sa ilang mga konsepto bahin sa relihiyoso, politika ug sosyal nga mga panaway.

Ang Dios hingpit nga nahibalo sa kaniadto ug karon nga kahimtang sa tawo, bisan pa, ug adunay usa ka plano alang sa paghiusa sa mga tawo sa pagsabut sa mga baruganan sa Dios sa tanan nga mga linya. Ang pulong nga gihubad nga “putli” sa atong pangbukas nga teksto nagkahulugan, sumala sa mga kahulugan sa Hebreyo sa Strong, sa “pagpatin-aw” o “pagdan-ag.” Matood nga plano gayud sa Diyos ang pagdan-ag sa kalibutan ngadto sa iyang sumbanan sa pagkamatarong, samtang sa samamng higayon naghimo sa pagwagtang sa mga sayup ug makalibog nga mga konsepto nga naghampak sa katawhan nga nabahin sa libolibo ka tuig. Ang ingon ra nga plano ang mahimo nga sangputanan sa gitinguha sa Maglalalang nga makuha ang bug-os nga kaliwatan sa tawo nga mag-alagad kaniya sa “usa ka pagtugot.”

ANG “MATOOD NGA KAHAYAG”

Ang bugtong Anak sa Diyos, si Jesus, mao ang “tinuud nga suga,” ang “kahayag sa kalibutan,” nga sa kadugayn maglamdag sa matag tawo nga nabuhi sa kalibutan. (Juan 1:9; 8:12) Panahon sa iyang yutan-ong ministryo, gisugo ni Jesus ang iyang mga sumusunod nga

mahimong mga suga niining kalibutan sa kangitngit. (Mat. 5:14) Ang katuyoan sa Diyos pinaagi sa mga magdala sa suga dili ang pagbag-o sa tibuuk kalibutan ngadto kang Cristo sa karon nga panahon, kundi aron magsilbing usa ka saksi, ug motabang sa karon nga katuyoan sa Dios sa pagtawag gikan sa kalibutan “Mga tawo alang sa iyang ngalan.” - Buhat 15:14-17

Sa pag-uswag sa kini nga buhat sa miaging duha ka libo ka tuig, padayon nga gipalambo ni Satanas ug gipauswag ang bakak nga mga relihiyon, teorya, ug mga gawi sa mga tawo. Kung ang pipila niini nga daw wala’y katapusan, gipahinabo niya nga mobangon ang bag-ong mga bersyon sa kangitngit ug molambo aron mapadayon ang mga pagbag-o sa sosyal. Ingon usa ka sangputanan, daghan ang nahimulang gikan sa mga pamaagi sa Dios, ug sama sa mga Israel kaniadto, nagdala sila sa ilang taliwala sa lainlaing mga panan-aw, mga sukdanan ug gawi nga wala mahauyon sa pagkamatarong. Karon, ang mga tawo sa tibuuk kalibutan, bisan unsa pa ang relihiyoso nga propesyon, nabahin sa daghang mga grupo, ug wala’y “pagtugot” kung unsa ang husto o sayup, moral o imoral, kamatuoran o bakak.

Sa haduol na ang katapusan sa iyang yutan-ong ministryo, gipatungha ni Jesus ang pangutana kung “makit-an ba niya ang pagtoo sa yuta” sa pagbalik niya. (Lucas 18:8) Namatikdan nato nga wala siya nangutana kung adunay relihiyoso nga pagbati, o diwa sa relihiyosong debosyon. Ang “hugot nga pagtuo” nga iyang gipasabut mao ang hugot nga pagtuo nga may kalabutan sa tinuod nga Ebanghelyo, nga “giwali kaniadto ... ngadto kang Abraham.” Kini ang maayong balita nga ang Dios, sa iyang kaugalingon nga tukma nga panahon ug paagi, pinaagi sa gisaad nga binhi ni Abraham, panalanginan “ang tanan nga mga kaliwatan sa yuta.” - Gal. 3 8; Gen. 22:18; Buhat 3:25

ANG “WALA MAILA NGA DIYOS”

Usa ka kinatibuk-ang pagsusi sa relihiyoso, politika ug sa sosyal nga mga kombiksyon ug pamatasan sa daghang panahon, kauban ang mga kondisyon nga makita nato kini sa kalibutan karon, makatabang sa usa nga mahibal-an ang gibati ni Pablo sa diha nga siya nagtindog sa bukid sa Mars ug nakigsulti nakigsulti sa mga pilosopo sa Athenas. Siya miingon, “Kamong mga taga-Atenas, nasabut ko nga sa tanang paagi kamo mga masimbahon gayud. Kay sa naglakaw ako sa kadalanan ug naniid sa inyong mga ginasimba, nakita ko gani usab ang usa ka halaran nga diha niini gikasulat kining mga pulonga, `Alang sa dios

nga wala hiilhi.` Kining inyong ginasimba nga wala ninyo hiilhi, nan, kini mao ang akong ginamantala kaninyo.”- Buhat 17: 22,23

Tingali maghunahuna kita nga dalayegon ang mga taga-Atenas alang sa dayag nga paagi diin gisugid nila ang ilang pagtuo sa usa ka diyos nga wala nila mailhi. Makapaintereres usab, nga gihunahuna nila ang labi ka taas nga mga gahum nga, uyon sa ilang pagsimba sa daghang mga diyos, mahimutang sa paggiya kanila sa tanan nga mga butang sa kinabuhi. Bisan pa, wala sila mag-alagad sa usa ka diyos nga adunay “usa ka pagtugot.” Ang ingon nga usa ka Diyos, sa tinuud, “wala” maila

Taliwala sa mga idolo nga kahoy, bato, ug metal sa tibuuk kalibutan karon, wala’y mahimong isulat sa “wala mailhi nga diyos” sama sa nahitabo sa karaang Athens. Bisan pa, kita mahimong luwas sa pag-ingon nga sa mga kasingkasing sa milyon-milyon adunay usa ka imahen sa usa ka diyos nga gitooohan sa mga tawo nga mahigugmaon ug maluloton. Ang ingon nga panan-awon mao ang usa ka labing taas nga makahimo ug andam sa pagdumala niining karon nga kalibog nga kalibutan ug magdala sa kahusay, kalinaw gikan sa kagubot ug giyera, pagsabut ug pagtinabangay gikan sa mapait nga away sa mga pulong ug panagsumpaki sa mga ideolohiya.

Kini ang wala nailhan nga diyos nga gihunahuna sa mga tawo kung kanus-a nila ipataas ang kanunay nga pangutana, “Hain man ang Dios sa gubot nga kalibutan karon?” Gamay ra ang naghatag ug bisan unsang pagpasabut, ug kadtong kanunay nga naghatag daghang mga mabaw nga pulong, sama sa. “Gisilotan sa Dios ang kalibutan,” o “Kini ang angay sa mga tawo.” Bisan pa, adunay Diyos nga, sa daghang kapanahonan, wala pa mailhi sa mga tawo, ug kinsa ang misaad, ingon natala sa atong teksto, nga ang panahon moabut na sa pagbalik niya sa mga tawo sa “putli nga pinulungan,” nga makahimo silang tanan sa pag-alagad kaniya uban ang “usa ka pagtugot.”

Ang oras sa pag-ila niining katingalahang saad pagkahuman sa simbolikong “yuta” nga “gilamoy sa kalayo” sa pangabugho sa Dios, ingon nga gipanagna sa nauna nga bersikulo. Kini mabasa, “Paghulat kanako, nag-ingon ang Ginoo, hangtod sa adlaw nga ako mobangon alang sa tukbonon: kay ang akong determinasyon mao ang pagtigum sa mga nasud, aron akong mapundok ang mga gingharian, aron ibubo kanila ang akong kapungot, bisan ang tanan ko mabangis nga kasuko:

kay ang tibuuk nga yuta pagalamyon sa kalayo sa akong pangabugho.”- Zeph. 3: 8

ANG PANAN-AWON

Ang mga tawo nga nagatahud sa Dios sa daghang mga panahon gidasig nga maghulat sa Ginoo. Sa susama, sa matag henerasyon adunay mga naghunahuna kung nganong nagpadayon ang pagtugot sa Diyos sa daotan. Ngadto kang Habakuk ang Ginoo miingon, “Ang panan-awon alang pa sa usa ka gitudlo nga panahon, apan sa katapusan kini isulti, ug dili mamakak: bisan kini naghulat, maghulat kini; tungod kay kini tinuud nga moabut, kini dili maglangan.” (Hab. 2:3) Gikutlo ni Pablo gikan sa kini nga tagna ug gipadapat kini sa Ikaduhang Paganhi ni Kristo. — Heb. 10:37

Busa, wala’y sayop nga panahon sa pagpadapat sa mga pulong sa Dios kang Habakkuk. Kini sa oras nga pagkahuman sa pagbalik ni Jesus, sa iyang dili makita nga pagkaanaa sa pagpauswag sa mga kalihokan sa yuta. Ang katumanan sa daghang matagna nga mga timailhan nagpaila nga kita karon nagpuyo sa mao nga panahon. Ang panan-awon karon “nagsulti,” naghatag sa sinserong mga estudyante sa Bibliya sa pagsabut sa mga panahon diin sila nagpuyo. Lakip sa ubang mga butang, ang gipasabut sa daghang “panahon sa kasamok” karon sa kalibutan mao ang kasiguruhan nga hapit na matapos ang paghulat. (Dan. 12: ; Mat. 24:21) Ang panahon haduol na nga kuhaon sa Ginoo ang kasal-anan ug ibayaw ang pagkamatarung dinhi sa yuta.

Ang panan-awon nagsulti usab nga karon nakita nato nga ang mga nasud nga gitigum, nga ang simbolo nga kalayo sa pangabugho sa Dios anaa sa ibabaw nila, ug nga kung ang kini nga aspeto sa pagpangilabot sa Diyos nakakab-ot sa katuyoan niini, ang putli nga sinultian mabalhin sa mga tawo. Pagkahuman ang “wala mailhi” nga Dios ipadayag kanila, ug sa mga kasingkasing nga nagakalipay sila magkahiusa nga mag-alagad kaniya sa usa ka pag-uyon, ang ilang mga awit sa pagdayeg nga nagpuno sa yuta sa iyang himaya.

Gipatin-aw ni Pablo sa mga taga-Atenas ang pila sa mga kinaiyahan sa wala mailhi nga Dios, kinsa “nagbuhat sa kalibutan ug sa tanan nga mga butang.” Siya nagpuyo “dili sa mga templo nga hinimo sa mga kamot,” matod pa ni Pablo. Usa kini ka mabinantayon nga paagi sa pagsulti sa mga taga-Atenas nga ang wala mailhi nga Diyos wala magkinahanglan sa mga templo sama niadtong didto sa Atenas alang

sa daghan sa ilang uban nga mga dios. (Buhat 17:24) Mahimo natong idugang nga ang Diyos wala usab magpuyo sa mga palasyo, hawanan sa mga pangulo ug premiryo, o mga mansyon sa diktador ug panatiko nga mga magmamando.

Ang wala mailhi nga Dios, si Pablo mipadayon sa pagpatin-aw, “naghimo sa usa ka dugo sa tanan nga mga nasud sa mga tawo aron puy-an sa tanan nga nawong sa yuta, ug gitino ang mga panahon sa wala pa gitudlo, ug ang mga utlanan sa ilang puy-anan; Nga sila mangita sa Ginoo, kung mahimo nga sila mobati sa kaniya, ug makapangita kaniya, bisan siya dili halayo sa matag usa kanato: Kay diha kaniya nabuhi kita, ug nagalihok, ug nakabaton kita.” (Ber. 26-28) Gipadayon sa apostol nga tungod kay kita mga anak sa Diyos, iyang mga gilalang, “Dili kita angay maghunahuna nga ang pagka-Diyos sama sa bulawan, pilak, o bato, o usa ka imahen nga kinulit sa mga tawo nga naggamit sa ilang kaugalingon nga imahinasyon ug kahanas.” Bersikulo 29 Unsa ka katingalahan nga gitandi ni Pablo ang usa ka tinuod nga Diyos sa tanan nga ubang mga diyos.

ANG ADLAW SA PAGHUKOM

Si Pablo nag-ingon bahin sa kadaghanan sa kakulang sa kahibalo sa “wala mailhi nga Dios,” nga ang “mga panahon sa pagkawalay alamag nga gipaagi sa Diyos; apan karon nagsugo sa tanan nga mga tawo bisan diin nga maghinulsol, Tungod kay siya adunay gitudlo nga usa ka adlaw, diin niini siya magahukom sa kalibutan sa pagkamatarung pinaagi sa tawo nga iyang gi-orden; nga iyang gihatagan ang kasiguruhan sa tanan nga mga tawo, nga siya gibanhaw niya gikan sa mga patay.” (Buhat 17:30,31) Ang mando sa paghinulsol nawali pinaagi sa mensahe sa Ebanghelyo, ug samtang kini gimantala sa tibuuk kalibutan, ang gidaghanon nga nakadungog sa mensahe sa usa ka masabtan nga paagi gamay ra. Sa ingon, alang sa kadaghanan sa mga tawo, ang Dios “nagpangidhat”, o nag-umbaw, sa ilang pagkawalay alamag samtang nagpadayon siya sa pag-andam alang sa ilang umaabot nga panalangin.

Kana nga panalangin madala ngadto kanila pinaagi sa paglamdag. Timan-i kung giunsa nga gitandi ni Pablo ang “mga panahon sa pagkawalay alamag” niini nga ang Diyos nagtudlo sa usa ka umaabot nga “adlaw” sa paghukom. Gipatin-aw ni Apostol Pedro nga kini nga adlaw sa paghukom dili molapas sa kawhaan ug upat ka oras ang gitason, apan usa ka panahon sa usa ka libo ka tuig. (II Ped. 3:7,8) Nahibal-

an sa mga apostoles nga kini nahiuyon sa plano sa Dios, kay gisulat ni Propeta Isaias, “Kung ang imong mga paghukom ania sa yuta, ang mga pumoluyo sa kalibutan makakat-on sa pagkamatarong.” (Isa 26:9) Sa susama, gisulat sa salmista, “Pagahukman niya ang kalibutan sa pagkamatarong, ug ang mga tawo sa iyang kamatuoran.” (Salmo 96:13) Sa adlaw sa paghukom nga gihulagway alang kanato sa Pinadayag, “binuksan ang mga “libro usa ka simbolo sa gipadayag nga kahibalo ug pagsabot. — Pin. 20:12

Ang nahauna nga pahayag ni Isaias nga ang mga tawo makakat-on sa pagkamatarong kung ang “mga paghukom sa Dios ania sa yuta,” gisundan sa reperensya sa propeta sa ubang “mga ginoo gawas kanimo,” nga giingon niya nga “nagmando skanamo.” Kini, giingon ni Isaias. , ang tanan “patay” unya, “dili sila mabuhi,” ug bisan ang panumduman sa kanhing mga diyos “mamatay.” (Isa. 26:13,14) Mahimong posible kini pinaagi sa paglamdag sa adlaw sa paghukom, ingon usab sa kamatuoran nga si Satanas dili na makalimbong sa mga tawo, kay siya gigapos. (Pin. 20:2) Pinaagi niini, ang tanan nga mga tawo makahimo sa pagkat-on, pagsimba ug pag-alagad sa bugtong “buhi ug tinuod nga Diyos” nga may usa nga pagtugot. — I Tes. 1:9

Gipatin-aw ni Pablo nga kining umaabot nga buhat sa paglamdag ug paghukom maanaa sa mga kamot ni Jesus, ug gihatag sa Diyos ang kasegurohan ngadto sa tanang katawhan nga gibanhaw niya siya gikan sa mga patay. Ang usa ka balangkas sa mga kwalipikasyon sa umaabot nga hukom sa katawhan gipresentar kanato ni Propeta Isaias. Si Jesus matagnaon nga gitawag ingon “usa ka sungkod gikan sa punoan ni Jose, ug usa ka “Sanga” nga motubo gikan sa iyang “mga gamot.” - Isaias 11:1

Mahitungod niini nga Sanga, dugang nga gisulat ni Isaias: “Ang espiritu ni Jehova magapuyo sa ibabaw niya, ang espiritu sa kaalam ug pagsabot, ang espiritu sa pagtambag ug kusog, ang espiritu sa kahibalo ug ang pagkahadlok sa Ginoo; Ug buhaton niya siya nga dali nga salabutan sa balaang pagtahud sa Ginoo: ug siya dili magahukom subay sa panan-aw sa iyang mga mata, ni mobadlong gikan sa iyang mga nadungog: Apan uban ang pagkamatarung iyang pagahukman ang mga kabus, ug badlongon nga may katarungan alang sa mga maaghup sa yuta: ug pagahampakon niya ang yuta pinaagi sa sungkod sa iyang baba, ug pinaagi sa gininhawa sa iyang mga ngabil iyang patyon ang mga daotan”- nga sa tinuyong pagsupak sa bag-ong hari

ug maghuhukom. “Ang pagkamatarong mao ang bakus sa iyang bat-ang, ug ang pagkamatinud-anon ang bakus sa iyang bat-ang.” – bersikulo 2-5

Ang sangputanan niining matarung nga pagmando ug paghukom ni Cristo ang simbolikanhong gihulagway ni Isaias: “Ang lobo usab magpuyo uban ang nating karnero, ug ang leopardo mohigda uban sa nating kanding; ug ang nati nga baka ug ang batan-ong leon ug ang mga humok nga managsama; ug ang usa ka gamay nga bata mogiya kanila. Ug ang baka ug ang oso managpakaon; ang ilang mga nati managpanghigda: ug ang leon mokaon sa dagami sama sa vaca. Ug ang masuso nga bata magdula sa lungag sa bitin, ug ang bata nga gilutas ibutang ang iyang kamot sa lungag sa manok. Dili nila pagsamok o pagalaglagon ang tanan sa akong balaan nga bukid: kay ang yuta mapuno sa kahibalo ni Jehova, ingon sa katubigan nga nagatabon sa dagat.” - Isa. 11:6-9

ANG PINULUNGAN NGA PUTLI

Ang yuta unya mapuno sa “kahibalo sa Ginoo” tungod kay iyang gihatagan ang mga tawo og usa ka “putli nga sinultian,” o mensahe, nga “pagawason ang kanlungan sa mga kabakakan,” sayop nga mga pagsabut, ug mga pagtuis nga naglibog sa hunahuna sa nahulog ug himalatyon nga kaliwat. (Isaias 28:17) Pagkahuman mahayagan sila bahin sa usa ka matuod nga Diyos, ug makakat-on sa pag-alagad kaniya nga adunay “usa ka pagtugot,” nga mao, tanan sa usa ka hiniusa nga paagi. Dili sila mapugos nga buhaton kini, apan makakat-on sila nga higugmaon ang ilang Magbubuhat, tungod kay sila gitudloan bahin sa iyang kinaiya sa kinaadman, hustisya, gugma ug gahum. Mahibal-an nila kung giunsa ang pagpakita sa iyang gugma ug ang iyang hustisya natagbaw pinaagi sa iyang hinigugma nga Anak nga “naghatag sa iyang kaugalingon nga lukat alang sa tanan.” (I Tim. 2:6) Makita nila ang iyang gahum nga gipakita sa pagkabanhaw. Sa katapusan, mahibal-an nila ang iyang kinaadman sa pagtugot sa daotan, ug sa iyang mahigugmaon nga plano alang sa pagbawi sa nahulog nga kaliwatan.

Sa iyang mga pulong ngadto kang Timoteo, gipatin-aw ni Pablo nga kini ang tinguha sa Dios nga ang tanan maluwas, ug “moabut sa kasayuran sa kamatuoran.” Kini nga kasayuran, nasentro sa “lukat alang sa tanan,” mahimong “ipamatuod sa angay oras” sa tanan nga mga tawo. (bersikulo 4,6) Ang “gitakdang panahon” mao ang

tinudlong panahon diin ang kalibutan pagahukman sa matarong nga maghuhukom, si Kristo Jesus. Mahitungod sa adlaw, si Propeta Miqueas misulat, “Ang balaod mogula sa Sion, ug ang pulong ni Jehova gikan sa Jerusalem.” (Miq. 4:2) Ang “Sion” gigamit dinhi ingon simbolo sa langitnon nga yugto ni Kristo gingharian. Uban ni Kristo sa Bukid sa Sion mahimong ang “gamay nga panon” nga nagsunod kaniya nga matinud-anon, bisan hangtod sa kamatayon. — Lucas 12:32; Pinadayag 14:1,4; 2:10

Ang Jerusalem, ingon nga gigamit sa panagna ni Miqueas, nagsimbolo sa yutan-ong yugto sa gingharian. Ang “mga punoan sa tibuok kalibutan” igatudlo sa Dios ingon mga tinugyanan sa yuta aron sa pagtuman sa mga panudlo ni Kristo. . .

Niining panahona kita gipasaligan, “Wala na unyay kamatayon.” (Pin. 21:4) Ang mga tawo, nga nabanhaw gikan sa mga patay, mahibal-an ang sukaranan nga kamatuoran nga gipahayag ni Pablo dugay na: “Ang bayad sa sala mao ang kamatayon; apan ang gasa sa Dios mao ang kinabuhing dayon pinaagi ni Hesu Kristo nga atong Ginoo.”(Roma 6:23) Ang tawo magakalipay sa pagkahibalo nga pinaagi sa pagdawat sa tagana sa kinabuhi nga gihimo alang kanila pinaagi sa matubsanon nga buhat ni Kristo, ug pinaagi sa pagsunod sa mga balaod sa ang iyang gingharian, mabuhi sila hangtod sa hangtod. Makab-ot nila ang kinabuhi nga walay katapusan sa higayon nga ilang gipahimuslan ang higayon sa pag-ambit sa simbolikong “kahoy sa kinabuhi,” ug “tubig sa kinabuhi” diin, sa gingharian ni Cristo, magagikan gikan sa “trono sa Dios ug sa Kordero.”- Pin. 22:1-3,14,17

Adunay usa ka tibuok kalibutan nga gobyerno, gipasukad sa matarung nga mga balaod ug mahigugmaong mga kinaiya sa usa ka tinuod nga Diyos. Ang mga balaod sa Dios dili lamang mahibal-an, apan nasulat sa mga kasingkasing sa mga tawo, ang Biblia nagpasalig kanato. Wala nay kinahanglan magsulti sa iyang silingan, “Ilha ang Ginoo,” kay ang tanan makaila kaniya, gikan sa labing gamay hangtod sa labing bantugan. (Jer. 31:33,34) Sa ingon moabut ang makalipay nga katumanan sa atong pagbukas nga teksto, nga ang tanan “magtawag sa ngalan ni Jehova, sa pag-alagad kaniya sa usa ka pag-uyon.”■

Nagpabilin Diha sa Pagtoo

Yabeng Bersikulo: Susiha ang inyong kaugalingon sa pagsuta kon kamo nagapadayon ba sa inyong pagtoo. Sulayi ang inyong kaugalingon. Wala ba ninyo masinati nga si Jesu-Cristo anaa sa sulod ninyo? --gawas hinoon kon kamo nasuta pinaagi sa pagsulay nga kamo nangapakyas diay.”

—II Corinto 13:5

***Piniling Kasulatan:
II Corinto 13:1-11***

Isip nagpasiugda sa simbahan sa Corinto, si Pablo adunay dakong kaikag sa espirituhanon nga pagtubo sa mga kaigsoonan. (Buhat 18:1,11) Usa sa mga isyu diin gikinahanglan nila ang panudlo mao kalabot sa pagsulbad sa sekswal nga imoralidad. Adunay usa ka sukod sa pagtugot nga anaa sa kongregasyon nga miresulta sa pagkapakyas nga maghimo pagtul-id aron mahilayo ang ilang kaugalingon niini nga hampak. Giingon ni Pablo sa ila nga ang mga Kristiyano kinahanglan magpakita sa labing hataas nga mga sukdanan sa kaputli, ug ang nahisalaag nga makasasala kinahanglan nga dili iapil sa panag-uban hangtud ang personal nga pag-ila sa makasasalang

panggawi nahimo ug ang paghinulsol nahitabo. — I Cor. 5:1-11

Nahibal-an usab ni Pablo nga kinahanglan nga ipanghimatuud ang iyang pagkaapostol ingon usab gipasidaan ang mga igsoon batok sa pagpanglimbong sa mga mini nga magtutudlo. (II Cor. 11: 2-15) Tungod kay ang mga kaigsoonan sa Corinto wala nakasulbad sa husto sa tanan nga mga problema nga ilang giatubang, gipasaligan sila ni Pablo sa dinhi nga sulat nga sa iyang sunod nga pagduaw, buhaton niya ang ingon nga mga kalapasan sa kusog nga paagi.

Nagsulat siya: “Kini ang ikatulong higayon nga moanha ako kaninyo. Sa baba sa duha o tulo nga mga saksi pagatukoron ang matag pulong. Giingon ko kanimo kaniadto, ug gitagna ko kanimo, nga ingon nga ania ako, sa ikaduha nga panahon; Ug sa wala ako karon, nagasulat ako sa mga tawo nga kaniadto nakasala, ug sa tanan nga uban pa, nga, kong ako mobalik, dili ako magpanimalus: Sanglit nangita ka usa ka pamatuod ni Cristo nga nagsulti kanako, nga dili maluya kanimo. apan gamhanan ka diha kanimo. Kay bisan

siya gilansang sa krus tungod sa kahuyang, bisan siya nabuhi tungod sa gahum sa Dios. Kay kami usab mahuyang diha kaniya, apan kami magpuyo uban kaniya pinaagi sa gahum sa Diyos nganha kanimo.”- II Cor. 13:1-4

Ang atong Yabeng Bersikulo naghatag gibug-aton sa panginahanglan sa pagsusi aron masiguro nga kita nagapakita sa espiritu ni Kristo sa panghunahuna, pulong ug buhat. Kung nahibal-an nato nga kulang kita sa bisan hain niini, kinahanglan kita nga maghinulsol dayon, ug uban ang nabag-o nga kakugi nga sundon ang mga baruganan sa pagkamatarung sa matag parte sa atong pagkatawo.ahimo. “Karon nag-ampo kami sa Diyos nga dili ka magbuhat ug daotan. Dili nga ang mga tawo makakita nga kita nagbarug sa pagsulay apan nga buhaton ninyo kung unsa ang husto bisan kung kita daw napakyas. Kay kami dili makahimo pagbuhat bisan unsa batok sa kamatuoran, apan alang lamang sa kamatuoran.”- bersikulo 7,8

Ang mga sulat ni Pablo gitumong sa mga piho nga mga kongregasyon o mga indibidwal ingon nga mga pag-awhag nga masabtan alang sa pagpalambo ug pagpadayon sa usa ka kinaiya nga makapahimuot sa Langitnong Amahan ug sa katapusan usa ka posisyon sa gihimaya nga lawas ni Kristo. Tungod niini, sanglit siya usa ka dinasig nga alagad sa Dios, ingon nga gipahinungod nga mga magtutuo kita gitambagan sa pagsunod sa mga panudlo nga naa sa iyang mga sulat.

Ang pulong “sa katapusan” sa bersikulo 11 nagpasabut sa usa ka abante nga yugto sa Kristuhanon nga pag-uswag nga kinahanglan kita mouswag. Kinahanglan makuha nato ang paghiusa sa hunahuna, simpatiya, inigsoon nga gugma, usa ka malumo nga kasingkasing ug pagpaubos, ug kinahanglan nga maningkamot nga ipakita kini sa tanan nga mga panahon sa atong paglakat. Mahinungdanon usab nga susihon nato ang atong mga motibo sa kinabuhi, tungod kay, bisan kung dili kita makahimo sa hingpit nga paglihok, ang Ginoo naghukom kanato sa kadaghanan pinaagi sa katuyoan sa atong kasingkasing. Pagkamapasalamaton nga kinahanglan kita adunay usa ka maloloy-on nga Langitnong Amahan.

Ang Pagtuo nga Nagpakita Usa ka Panig-ingnan

Yabeng Bersikulo: “Nga tungod niana kamo nahimong panig-ingnan sa tanang mga magtotoo sa Macedonia ug sa Acaya. Kay gikan kaninyo ang pulong sa Ginoo mikaylap dili lamang sa Macedonia ug sa Acaya ra, kondili ang inyong pagtoo sa Dios nadungog sa tanang dapit nga tungod niana wala na kinahanglana nga magsulti pa kamig bisan unsa.”

—*I Tesalonica 1:7,8*

Piniling Kasulatan:

I Tesalonia 1:2-10

I sip mga mamumuo, atong masabtan nga si Pablo, Silas ug Timoteo nagpadala ug mga pagbati sa simbahan sa Tesalonica, nga nagpahayag sa pagpasalamat sa Diyos sa ilang debosyon kay Kristo ingon man sa paghinumdom kanila sa pag-ampo. — Buhat 17:1-9; 1 Thess. 1:1,2

Kini nga sulat tataw nga nagpamatood nga usa ka tinubdan sa pagdasig sa mga kaigsoonan ingon nga ang ilang pagtuo, gugma ug paglaum gipadayag, bisan pa nga sila bag-o pa sa ilang Kristohanong kalihokan. Gihatagan nila ang ebidensya sa ilang kusog nga pag-uswag bunga sa mga paglutos nga ilang nasinati. Dugang pa, ang pagbuhat sa Balaang Espiritu sa ilang kinabuhi usa ka saksi nga

Ang gamhanang mensahe sa Ebanghelyo nga gihatag pinaagi sa pagwali ni Pablo, Silas ug Timoteo, samtang nagbiyahe sila gikan sa usa ka lugar ngadto sa usa ka lugar, gipamatud-an sa maayong mga baruganan sa doktrina. (Roma 1:16; Tito 1:9) Dugang pa, ang ilang pag-uyon sa Diyos gipakita sa lainlaing milagrosong pagpakita, sama sa ilang pag-ikyas gikan sa bilanggoan pagkahuman sa usa ka linog. (Buhat 16:25-35) Kini nga kasinatian sa Filipos labing makalingaw, ug ang balita sa kini nga panghitabo tingali kaylap nga gipalapnag, sa ingon nagpadayag sa kalig-on sa usa ka tinuod nga Diyos nga ilang gialagaran. — I Tesalonica 1:3-5

Bisan kung ang mga tumutuo sa Tesalonica nakadawat og grabeng paglutos sa mga kamot sa mga nagsupak kanila, gidawat nila ang pagpamati sa mensahe sa Ebanghelyo uban ang dakong kalipay, sa pagtoo nga ang ilang mga aksyon makapahimuot sa Langitnong Amahan. Kini ang gipamatud-an ni Pablo: “Nahimong mga sumusunod kamo, ug gikan sa Ginoo, nga nadawat ninyo ang pulong sa daghang kasakit, uban ang kalipay sa Balaang Espiritu.” - ber. 6

Ang atong Yabeng Mga Bersikulo nagpamatuod sa kinatibuk-ang pagkamatinud-anon sa mga kaigsoonan sa pagdawat ug pagmantala sa Pulong sa Dios, bisan kung nagdala kini daghang daghang pagsupak ug daghang pag-antos. Ang ilang panig-ingnan adunay dakong epekto sa uban nga ilang nasaksihan, ug sa ulahi nahimong mga sumusunod ni Kristo.

Bisan kung ang atong leksyon may kalabotan sa mga kasinatian sa Unang Simbahan, ang konsepto sa pag-antus alang sa pagkamatarong usa ka butang nga mahimong mahatag sa bisan kinsa nga pinili sa Ginoo. Ang ingon niini mao ang kasinatian sa mga matinud-anon nga nagpahayag sa mensahe sa kasulatan. Ang mga gipahinungod nga mga Kristiyano misaad nga sundon ang sundanan sa Agalon, bisan pa sa pagsupak sa uban nga mahimong mosalikway sa kini nga mensahe. Sa ingon, ang bisan unsang mga pagsulay nga karon atong giantos karon mga gaan ra nga mga kasakit sama sa himaya nga maangkon naton isip bahin sa pangasaw-onon ni Kristo, kung kita matinud-anon nga nagdala sa kini nga pribilehiyo. — II Cor. 4:17

Hinaut nga ang mga mosunud nga pulong makapalig-on sa atong determinasyon sa pagpaambit sa mensahe sa Ebanghelyo: “Bulahan sila nga gilutos tungod sa pagkamatarong: kay ila ang gingharian sa langit. Bulahan kamo, sa diha nga pagapasipad-an kamo sa mga tawo, ug pagalutoson kamo, ug pagabutang nila ang tanan nga mga kadautan batok kaninyo, tungod kanako. Pagmaya ug paglipay, kay dako ang imong ganti sa langit: kay sa ingon gilutos nila ang mga propeta nga nauna kaninyo.”- Mat. 5:10-12

Gitawag Aron Mahimong Balaan

Yabeng Bersikulo:

“Ingon nga mga anak nga masinugtanon, ayaw na kamo pagpahiuyon sa mga pangibog nga diha kaninyo kaniadto sa panahon nga wala pa kamoy alamag, apan maingon nga balaan man siya nga nagtawag kaninyo, kinahanglan kamo usab magmabalaanon sa tanan ninyong paggawi.”

—I Pedro 1:14,15

***Piniling Kasulatan:
I Pedro 1:13-25***

Dinhi niining sinulat ni Pedro, giawhag niya ang mga gipahinungod nga mga magtutuo sa layo nga mga lugar aron ipadayon ang ilang matinud-anong mga paningkamot sa pag-alagad sa Diyos ug ni Cristo Jesus tungod sa daghang paglaom nga makabaton usa ka espirituhanong panulundon sa katapusan sa ilang paglibot sa yuta. — I Ped. 1:1-5

Sa mga bersikulo 6-9 sa atong leksyon, gisulat ni Pedro ang kamatuoran nga ang atong hugot nga pagtuo pagasulayan pinaagi sa daghang mga lisud nga mga kasinatian. “Bisan diin kamo nagakalipay, bisan kung karon sa usa ka panahon, kung kinahanglan, kamo nasubo sa daghang mga pagsulay:

Nga ang pagsulay sa inyong pagtuo, nga labi ka bililhon kaysa sa bulawan nga nawala, bisan pag gisulayan uban sa kalayo, mahimo nga hingkaplagan ang pagdayeg ug dungog ug himaya sa pagpakita ni Jesucristo: Kinsa ang wala ninyo makita, gihigugma ninyo; Nga kaniya, bisan karon dili na ninyo siya makita, bisan nagatoo, nagakalipay kamo sa kalipay nga dili masulti ug puno sa himaya: Nakadawat sa katapusan sa inyong pagtoo, bisan ang kaluwasan sa inyong mga kalag.”

Bisan kung ang mga magsusulat sa Daang Tugon, sa ilalum sa pagdasig sa Diyos, nagtagna bahin sa kaluwasan nga moabut ingon nga sangputanan sa mga pag-antos ni Kristo, wala nila masabtan kung giunsa ug kanus-a kini mahitabo. Sukad gisulat ang sulat ni Pedro aron mapalig-on ang simbahan sa Panahon sa Ebanghelyo, giawhag

kita sa pagpahigayon sa atong kaugalingon sa usa ka mabuot nga paagi. Kini gipakita pinaagi sa paglakaw diha sa “kabag-o sa kinabuhi,” nga nahimo tungod kay nakadawat kita sa Balaang Espiritu sa Diyos. — Roma. 6:4; 7: 6

Gipaklaro sa atong Yawe nga Mga Bersikulo ang taas nga sukdanan sa pagkabalaan nga gikinahanglan sa tanan nga mga magtutuo nga mahimong bahin sa lawas ni Cristo. Bisan pa tungod sa mga kahuyang sa tawo dili kita mahimong hingpit sa tanan nga atong gisulti ug gibuhat, bisan pa ang atong mga katuyoan sa kasingkasing kinahanglan putli. Sa diha nga kita namulong o nagbuhat nga wala’y sala, kinahanglan maghinulsol kita ug mangayo’g pasaylo gikan sa Dios aron mapahiuli siya sa iyang pabor.

“Nahibal-an nimo nga wala ka matubos sa mga madunuton nga mga butang, ingon nga pilak ug bulawan, gikan sa imong kawang nga pagsulti nga nadawat pinaagi sa tradisyon gikan sa imong mga amahan; Kondili sa bililhon nga dugo ni Cristo, ingon sa usa ka kordero nga walay buling: Kinsa sa tinuud gi-orden nang daan sa wala pa ang katukuran sa kalibutan, apan gipadayag sa katapusan nga mga panahon alang kanimo, Kinsa pinaagi kaniya ang mitoo sa Dios, nga nagbanhaw kaniya. gikan sa mga patay ug gihatagan siya himaya; aron ang imong pagtoo ug paglaum unta maanaa sa Dios. Tungod kay gihinloan mo ang imong mga kalag sa pagsunod sa kamatuoran pinaagi sa Espiritu ngadto sa dili putli nga gugma sa mga kaigsoonan, tan-awa nga maghigugmaay ka sa usag usa uban ang usa ka putli nga kasingkasing nga matinguhaon.”(Bersikulo 18-22) Dinhi gipahinumdoman kita ni Pedro nga namiya kita gikan sa sala. sa “pagsunod sa kamatuuran,” pinaagi sa pagdawat sa katakus sa halad lukat ni Kristo sa Kalbaryo. Kini nga proseso sa pagbag-o usab makita, giingon sa apostol, sa pagpakita sa tiunay nga gugma alang sa atong mga igsoon.

Ingon niana, pagkahuman natuman naton ang espiritu sa katapusang pahimangno ni Kristo sa simbahan. “Gihatag ko kaninyo ang usa ka bag-ong sugo, nga maghigugmaay kamo ang usa sa usa; ingon nga ako nahigugma kaninyo, kinahanglan maghigugmaay usab kamo ang usa sa usa. Pinaagi niini ang tanan nga mga tawo masayud nga kamo akong mga tinun-an, kung kamo adunay gugma sa usag usa.”- Juan 13: 34,35■

Nag-ambit sa Diyosnon nga Kinaiyahan

Yabeng Bersikulo:

“Nga tungod niana kita iyang gikahatagan sa bililhon ug dagku uyamot nga mga saad, aron nga pinaagi niini kamo managpakaikyas gikan sa pagpangadunot nga ania sa kalibutan tungod sa pangibog, ug mangahimo kamong mag-aambit sa diosnong kinaiya.”

—II Pedro 1:4

*Piniling Kasulatan:
II Pedro 1:1-15*

Sa wala pa madawat ang Espirito Santo, isip us aka pinalangga nga tinun-an ni Kristo, si Pedro adunay daghang mga talagsaon nga kasinatian nga nakapaarang kaniya nga mahimong usa ka nanguna nga numero sa Unang Simbahan. Sa usa ka okasyon, kauban si Santiago ug Juan, gidala siya sa usa ka hataas nga bukid ug, sa usa ka panan-awon, nasaksihan niya ang gihimaya nga si Kristo kauban ni Moises ug Elias. Kini usa ka ilustrasyon kung giunsa ang pagpanalangin sa gingharian sa Diyos sa tawhanong pamilya sa umaabot. — Mat. 17: 1-9

Sa leksyon nga makapadasig karon, gipakita ni Pedro nga ang mga magtutuo makadawat sa mga nagdugang nga pagpakita sa kalinaw ug kalooy sa Diyos pinasukad sa atong pagtuo sa pagtubos sa merito sa sakripisyo ni Kristo sa Kalbaryo. Dugang pa, tungod sa atong kauban nga kahibalo sa Langitnong Amahan pinaagi sa pagtuon, pag-ampo, ug pinaagi sa impluwensya sa Balaang Espiritu, gitawag kita ngadto sa maayong pamatasan ug usa ka mahimayaon nga paglaum. — II Ped. 1: 1-3

Ang atong yabeng bersikulo nagpakita nga gihatagan kita usa ka serye sa “labi ka daghan ug bililhon nga mga saad” aron mgpadayon kita sa pagkab-ot sa pagkabalaan nga kinaiya. Hinuon, aron makab-ot ang katuyoan, bisan pa, gisultihan kita ni Pedro sa pipila ka mga kinaiya nga kinahanglan naton ugmaron. “Paghatag sa tanan nga kakugi, pagdugang sa imong hugot nga pagtuo nga

hiyas; ug sa kahibalo sa hiyas; Ug sa pagpugong sa kahibalo; ug sa pagpugong sa pailub; ug ang pailub sa pagka-diosnon; Ug sa pagkadiosnon, inigsoon nga kaayo; ug sa inigsoon nga kaayo, kalooy o gugma.”- bersikulo 5-7

Nagpadayon ang pag-awhag sa apostol pinaagi sa pagpahinumdom kanato nga mahimong madasigon sa atong mga paningkamot aron mapalambo ang gikinahanglan nga grasya sa Balaang Espiritu. Aron mahimong mga pinili sa Dios kinahanglan nato nga huptan ang mga kinaiya nga kinaiya hangtud sa katapusan sa atong gipahinungod nga paglakaw. Ang tanan nga matinud-anon bahin niini gantihan uban ang himaya, dungog ug imortalidad. — bersikulo 10,11; Rom. 2:7

Ang ingon nga paglaom halos dili masabot sa hunahuna sa tawo, apan kung kita masunuron sa mga pahimangno sa Dios nga naa sa Pulong sa Dios, ang saad nga gihatag sa atong nabanhaw, gihimaya nga Ginoo siguradong atong maangkon— “uban kanako sa akong trono, ingon nga ako usab nakabuntog, ug milingkod uban sa akong Amahan sa iyang trono.” (Pin. 3:21) Ang hingpit nga debotado nga mga sumusunod sa Agalon gidapit sa kasal ni Kristo ug sa iyang simbahan - iyang pangasaw-onon dili lamang ingon mga tumatan-aw, apan ingon mga partisipante. (Pinadayag 19:7,8; 21:2,9) Ang Langitnong Amahan ug ang iyang Anak nga si Kristo Jesus, nagtinguha nga kita mahimong bahin sa balaang pamilya.

Ang peligro nga mga kahimtang sa yuta nagpasabut nga ang gingharian nga dugay nang giampo sa matinud-anong mga Kristohanon hapit na mag-abot. Hinaut nga ang pagkadali sa maong nga panahon maghatag ug kabag-o sa kusog aron magamit sa atong mga kinabuhi ang mga prinsipyo nga makapaarang kanato sa pagsunod sa mga pulong ni Pablo, nga nagpahayag sa mosunod nga kombiksyon sa katapusan sa iyang Kristohanong paglakat. "Nakig-away ako usa ka maayong away, natapos ko na ang akong lakang, akong gihuptan ang hugot nga pagtuo: Sukad karon adunay gipahamtang alang kanako usa ka purongpurong sa pagkamatarung, nga gihatag sa Ginoo, ang maghuhukom nga matarung, nianang adlawa: ug dili ako ra, apan silang tanan nga nahigugma usab sa iyang pagpakita.”- II Tim 4:7,8■

Sa Tanan Nga Butang Magpasalamat

“Sa tanan nga butang magpasalamat, kay kini ang kabubut-on sa Dios diha kang Cristo Jesus bahin kanimo.”

—I Tesalonica 5:18

Ang Adlaw sa Pagpasalamat gisaulog matag tuig sa Estados Unidos sa ika-upat nga Huwebes sa Nobyembre, samtang sa Canada gisaulog kini sa ikaduhang Lunes sa Oktubre. Bisan pa kon unsa nga adlaw kini ginasaulog, malipayon kita nga daghan pa ang mohunong aron sa pagpasalamat sa Dios alang sa daghang mga panalangin nga iyang gihatag. Sama sa gisulat sa salmista, “Maayong butang ang paghatag pasalamat kang Jehova, ug pag-awit sa mga pagdayeg sa imong ngalan, Oh Labing Hataas.” - Salmo 92:1

Si Jesus “nagpasalamat” sa pag-ampo sa tibook niyang ministeryo dinhi sa kalibutan. Sa wala pa gisilbi ang pagkaon o ilimnon, si Jesus nag-ampo sa Langitnong Amahan, nga nagpasalamat alang sa kini nga mga tagana. Sa paghimo’g mga milagro, sama sa pagpakaon sa mga tawo o pagbanhaw sa mga patay, si Jesus mihatag pasalamat sa Diyos sa paggiya kaniya sa paggamit sa gahum sa Diyos. Sa taas nga kwarto, sa dihang gisugdan ni Jesus ang Panihapon sa Memoryal, nagpasalamat siya sa simbolikong “tinapay” ug “kopa.” - Juan 6:11; 11:41; Lucas 22:19; Mat. 26:27

Ang Bag-ong Tugon nagtudlo kanato nga kinahanglan nga kita adunay usa ka mas lawom nga kinaiya sa pagpasalamat kaysa unsa ang daw igo sa panghunahuna sa tawo. Sa atong pangbukas nga teksto gipasabut ni Apostol Pablo nga kinahanglan kita magpasalamat “sa tanan,” o ingon sa mabasa sa Weymouth New Testament: “Sa matag kahimtang sa kinabuhi magpasalamat.” Si Pablo nagpahayag sa susamang hunahuna sa mga kaigsoonan sa Efeso, sa pagsulat, “Paghatag pasalamat kanunay sa tanan nga butang sa Diyos. - Efe. 5:20

Gipakita sa labi ka taas nga lebel sa pagpasalamat mao nga kita

magpasalamat dili lamang alang sa maayo ug maanindot nga mga kasinatian nga moabut kanato pinaagi sa mga pag-uyon sa Dios, apan usab alang sa mga pagsulay ug lisud nga mga kasinatian nga iyang gitugutan sa atong kinabuhi. Ang pagpasalamat alang niini dili sayon buhaton, labi na sa una. Hinuon, kung kita adunay usa ka tinuohan nga gipasukad sa mga saad sa Dios, atong masabtan ang labi pa nga “ang tanan nga mga butang molihok alang sa kaayohan sa mga nagahigugma sa Dios, sa mga tinawag sumala sa iyang katuyoan.” (Rom. 8:28) Kini nga “tanan nga mga butang” naglakip sa mga kalisdanan, paglutos, kalisud sa panalapi, problema sa kahimsog, o pagkamatay sa usa ka hinigugma. Mahimo usab nila nga ilakip ang pagbutangbutang, gibiyay-biyay o gidaot ngadto sa uban

Si Apostol Pedro namulong bahin niini, nga nag-ingon, “Bisan alang sa lumalabay nga panahon kinahanglan nimo nga mag-antus sa lainlaing mga pagsulay; kana lamang aron pamatud-an ang imong pagtuo labi ka labi (labi ka bililhon kay sa bulawan nga madunot ug bisan pa gisulayan sa kalayo), ug kini gipahinungdan sa imong pagdayeg ug himaya ug pasidungog sa pagpadayag ni Jesu-Cristo.” - I Ped. 1: 6,7

DILI MAPASALAMATON DILI BALAAON

Sa katilingban karon ang mga tawo kanunay nga gitudloan, direkta man o dili direkta, “pagsalig sa imong kaugalingon” o “ipauswag ang imong kaugalingon.” Kung adunay usa nga naghimo maayo kanimo, “angay nimo kini” o “nakuha nimo kini.” Tungod sa maong kinaiya, ang pagkamapasalamaton nawala sa panan-aw sa daghang mga higayon. Hinuon, kini ang espiritu sa kalibutan nga gipasidaan ni Apostol Pablo, nga nag-ingon, “Sa mga kaulahian nga mga adlaw moabut ang makuyaw nga mga panahon. Kay ang mga tawo magmahigugmaon sa ilang kaugalingon, maibug, manghambog, mapahitas-on, ... dili mapasalamaton, dili balaan. uban ang pagkadili putli. (II Timoteo 3:1,2)

Ang pagkadili-mapasalamaton dali nga mosangput sa pagkawalay paglipay, pagbagulbol, ug sa katapusan ang pagsupak sa Dios. Wala madugay pagkahuman sa pagpahawa sa nasud nga Israel Israel gikan sa Ehipto, kadaghanan nagsugod sa pagreklamo, nahimong diskontento ug dili mapasalamaton sa Dios. Ang salmista nagtala, “Ang among mga amahan wala makasabut sa imong mga

katingalahan sa Egipto; wala nila hinumdomi ang kadaghan sa imong mga kaluoy; apan gihagit siya sa dagat, bisan sa Dagat nga Pula.” “Wala madugay nahikalimtan nila ang iyang mga buhat; wala sila maghulat sa iyang tambag.” “Sila nasina usab ni Moises sa kampo, ug si Aaron nga santos sa Ginoo.” “Gikalimtan nila ang Dios nga ilang manluluwas, nga nagbuhat sa dagkung mga butang sa Egipto.” “Wala sila motoo sa iyang pulong: nagbagulbol sa ilang mga tolda, ug wala mamati sa tingog ni Jehova.”- Sal. 106:7,13,16,21,24,25

NGANO IMPORTANTE ANG PAGKA MAPASALAMATON

Ang tinuud nga pagkamapasalamaton giwagtang ang kawalaon ug pagreklamo. Sa ingon, imposible nga magreklamo ug magpasalamat sa parehas nga oras. Ang pagkamapasalamaton nagtugot kanato sa pag-ila ug pagpasalamat sa nahimo sa Dios, dili lamang alang sa matag usa kanato, apan usab sa iyang nahimo, ug buhaton, alang sa tanan nga katawhan. Ang atong kinaiya mao ang: “Si Jehova nagbuhat daghang mga butang alang kanamo; nga niini kita nalipay.”- Sal. 126: 3

Sa matag wala damha nga pagsulay o emerhensya sa kinabuhi, hinumduman nato nga giandam sa Dios ang “kopa” sa kasinatian alang kanato. Samtang kita nag-inom niini nga kopa, ug samtang kita nakasinati sa matag kasinatian nga iyang gitugutan alang sa atong walay katapusan nga kaayohan, ang iyang saad mao, “Dili ko gayud ikaw pagabiyaan, ni pagabiyaan ko ikaw.” (Juan 18:11; Marcos 10:38,39; Heb. 13:5,6) Usahay tugutan sa Diyos ang atong kasinatian aron maandam sa mga buta nga mga alagad sa Kaaway. Kini nga pagkahibalo kinahanglan nga motabang kanato sa pagdala sa malipayon nga “paglaglag sa atong mga butang,” nga mahimong maglakip sa bisan unsang butang nga mahimo nato nga mahal, lakip ang atong impluwensya o maayong ngalan. (Heb.10:34) Kinahanglan natong mahibal-an ang pagtratar uban ang pagkamabination ug kalumo sa mga gitugotan sa Dios sa pag-andam ug paghatag kanato sa kopa sa atong mga pag-antos.

Sa karon nga panahon, gamay ra ang adunay klase sa hugot nga pagtuo nga kinahanglan aron mapalambo ug mahuptan ang ingon nga kinaiya sa kasingkasing. Usa lamang ka “gamay nga panon” wala lamang mituo sa bililhon nga dugo ni Jesus ngadto sa katarungan, apan nakahimog usa usab nga hingpit, wala’y kalabutan nga

pagpahinungod sa Langitnong Amahan. Kini sila nanumpa nga maglakaw sa lakang ni Jesus, aron “mag-antus uban kaniya,” aron sila “pagahimayaon usab nga kauban” uban kaniya. — Lucas 12:32; Rom. 8:17; Col 2: 6; I Juan 2:6

Ang pagkamapasalamat naghimo sa mga pagsulay ug mga sakripisyo nga daw gamay, ug tanan nga mga saad sa Dios dako ug makapadasig. Sama sa atong nabasa, “Ang among magaan nga kasakit, nga sa makadiyut, naglihok alang kanamo labi pa ug walay katapusan nga gibug-aton sa himaya; ... Kay ang mga butang nga makita mga temporal; apan ang mga butang nga dili makita walay katapusan.” (II Cor. 4:17,18) Ang pagkamapasalamat modala sa pagsunod sa mga baruganan sa Dios ug andam sa pagsakripisyo sa kaugalingon sa iyang pag-alagad. Binagbinagon nato ang pila ka pananglitan niining kinaiya sa pagkamapasalamat ngadto sa Dios nga nahitala sa mga Kasulatan.

PAGPASALAMAT NI DAVID SA DIYOS

Ang hari nga si David nagsulat ug usa ka salmo sa pagpasalamat. Daghang mga tuig sa wala pa kini, ang mga Israelita migawas aron makig-away sa mga Filistehanon, nga miresulta sa 4,000 ka mga Israel ang napatay. (I Sam. 4:1,2) Sa pagbalik sa kampo sa labi ka makalilisang nga kapildihan, ang mga tigulang sa Israel miingon sa mga tawo, “Ngano nga gihampak kita ni Jehova karon sa atubangan sa mga Filistehanon? Atong kuhaon ang arka sa pakigsaad ni Jehova gikan sa Shilo ngari kanato, aron, sa diha nga kini moabut sa atong taliwala, kini makaluwas kanato gikan sa kamot sa atong mga kaaway.”- vs. 3

Nahibalo ang mga Israelita kung unsa ka bililhon ang arka sa Dios. Kini diha sa arka, sa taliwala sa duha ka mga kerubin, diin ang Dios nahimamat ug nakigsulti sa Israel. (Exodo 25:22; Num. 7:89) Bisan pa, ang mga katigulangan sa Israel dili husto nga nangatarungan nga kung gidala nila ang arka uban nila sa ikaduhang pakiggubat batok sa mga Filistehanon, sila modaog. Naghunahuna sila nga dili tugutan sa Diyos nga makuha ang arka sa mga kaaway sa Israel. Tingali naghunahuna ang mga katigulangan sa panahon nga gigamit ang arka aron manguna sa katawhan sa Israel sa pagtabok sa Suba sa Jordan ug usab, sa pagkahulog sa Jerico. (Jos. 4: -18; 6: -20) Bisan pa, sa duha nga mga okasyon ang Diyos ang naghatag sa mga panudlo sa Israel bahin sa kung unsaon pagamit ang arka. Bisan pa, wala sa ilang

kasaysayan, gimandoan sa Dios ang mga Israelitas nga dad-on ang arka uban nila sa gubat uban ang mga hinagiban.

Mahitungod sa mga panudlo nga gihatag sa Dios bahin sa husto nga paggamit sa arka, nahibal-an nato nga bisan ang hataas nga saserdote sa Israel wala gitugutan nga moadto sa atubangan sa arka sa pakigsaad sa bisan unsang oras nga iyang gipili, tungod kay siya mamatay. (Lev. 16:2) Ang usa ka leksyon alang kanato mao nga mag-amping kita sa pagsunod sa mga panudlo sa Dios nga gihatag kanato sa Kasulatan. Dili nato pagalimbongan ang atong kaugalingon sa paghunahuna nga mahimo kita motalikod gikan kanila pinaagi sa bisan unsang pagsulay sa pagpauswag o pinaagi sa pagpakyas niini. Dili kita masayop sa paghinapos nga “lain na ang mga panahon karon,” o nga ang atong piho nga kahimtang o kinahanglan magtugot kanato nga usbon ang Pulong sa Diyos.

Ang mga Israelita namati sa mga pulong sa mga anciano sa Israel ug “gipadala sa Shilo, aron ilang dad-on gikan didto ang arka sa pakigsaad ni Jehova sa mga panon, nga nagapuyo taliwala sa mga kerubin.” Wala’y panudlo o pagtugot gikan sa Dios, bisan pa niana, gipadala nila ang arka sa gubat batok sa mga Filistehanon. Ang resulta dili maayo. 30,000 ka Israelinhon ang napatay, ug ang arka sa Diyos nakuha sa mga Filistehanon. — I Sam. 4:4-11

Kapin sa kawhaan ka tuig ang milabay, gidala ni Haring David ang arka sa pakigsaad balik sa Jerusalem. Niini nga okasyon, gisulat niya ang usa ka “salmo aron sa pagpasalamat sa Ginoo.” Atong gikutlo ang bahin sa iyang gisulat: “Paghatag ug pasalamat sa Ginoo, sangpiton ang iyang ngalan, ipahibalo ang iyang mga buhat taliwala sa mga katawhan. Pag-awit kaniya ug mga pagdayeg, pagsulti sa tanan nimong katingalahang mga buhat. Lipaya ang kasingkasing nila nga nangita kang Jehova. Pangitaa si Jehova ug ang iyang kusog, pangitaa kanunay ang iyang nawong. Hinumdumi ang iyang katingalahang mga buhat nga iyang nahimo, ang iyang mga katingalahan, ug ang mga paghukom sa iyang baba. ... Ipahayag ang iyang himaya sa taliwala sa mga nasud; ang iyang katingalahang mga buhat sa tanan nga mga nasud. Kay daku si Jehova, ug takus nga pagadayegon ug daku. ... Ihatag kang Jehova ang himaya nga angay sa iyang ngalan. ... Magpasalamat kamo kang Jehova, kay siya maayo; kay ang iyang kaluoy nagapadayon sa walay katapusan.” - I

PANIG-INGNAN NI DANIEL

Si Propeta Daniel nagpasalamat sa Dios sa daghang mga higayon sa iyang kinabuhi, labi na sa pagdawat tabang gikan sa Langitnong Amahan. Usa ka hinungdanon nga pananglitan niini nahitabo sa ikaduha nga tuig sa paghari ni Haring Nabucodonosor. Ang hari may usa ka damgo nga nakapalisang kaniya pag-ayo. Gitawag niya ang labing madanihon nga mga tawo sa pag-adto sa iyang atubangan ug gihangyo nga dili lamang nila ihatag ang hubad, apan isulti usab ang damgo mismo. Ang hari nangatarungan nga kung ang iyang mga tawong manggialamon makahimog milagro sa pagsulti kaniya sa iyang damgo, nga wala pa nila madungog, nan siguradong ang ilang pagpasabut kung unsa ang gipasabut sa damgo mahimong masaligan. Bisan pa, wala’y bisan kinsa sa mga manggialamon nga tawo ang nakasaysay sa damgo. Nasuko kaayo si Haring Nabucodonosor busa naghimo siya usa ka mando nga patyon ang tanan nga maalamon sa iyang gingharian. Ilakip niini si Daniel ug ang iyang tulo ka Hebreong kauban — Hananias, Misael, ug Azariah. — Dan. 2: 1-13

Sa pagkahibalo ni Daniel bahin sa mando sa hari, gipangutana niya ang kapitan sa hari ngano nga gihimo ang ingon nga pahayag. Human mabati ang hinungdan, nihangyo si Daniel nga makigkita sa hari ug misaad nga isaysay ang damgo ug maghatag kahulugan. Pagkahuman sa paghimo sa maong pakigkita, si Daniel mipauli sa balay ug gihangyo ang iyang tulo ka kauban nga mag-ampo sa Diyos sa langit bahin sa damgo sa hari ug sa hubad niini. — bersikulo 14-18

Gipadayag sa Dios ang damgo ni Nabucodonosor kang Daniel sa usa ka panan-awon sa gabii kauban ang hubad niini. (bersikulo 19) Unya nagpasalamat si Daniel ug gidayeg ang Dios, nga nag-ingon: “Nagapasalamat ako kanimo, ug gidayeg ko ikaw, Oh Dios sa akong mga amahan, nga nagahatag kanako sa kinaadman ug kusog, ug gipahibalo mo kanako karon kung unsa ang among gihangyo kanimo: kay karon gipahibalo mo kanamo ang butang sa hari.” (ber. 23) Ang mapainubsanon nga kasingkasing ni Daniel ang nakahimo kaniya sa pag-ila ug pagdayeg sa tabang nga gihatag sa Diyos.

PAGKA MAPASALAMATON NI JESUS

Si Jesus ang labing maayo nga panig-ingnan sa pagbaton sa tinuud

nga hugot nga pagtuo ug padayon nga pagsalig sa Dios. Siya kanunay moadto sa Diyos sa pag-ampo ug sa iyang Pulong sa pag giya kaniya. Nahibal-an ni Jesus nga ang matag kasinatian niya naa sa pagdumala sa Diyos. Ang usa ka pananglitan niini mao sa dihang si Jesus niatubang kang Pilato, ang gobernador sa Roma. Si Pilato miingon kang Jesus, “Wala ka ba makahibalo nga may gahum ako sa paglansang kanimo, ug adunay gahum sa pagbuhi kanimo? Si Jesus mitubag, Wala ka’y mahimo nga gahum batok kanako, gawas kung kini gihatag kanimo gikan sa kahitas-an.” (Juan 19:10,11) Tin-aw, nahibal-an ni Jesus nga ang pag-atiman sa Langitnong Amahan mao ang nagdumala sa tanan nga mga kalihokan sa iyang kinabuhi. Ingon usab niana alang kanato. Ang mga pagsulay o mga kalisdanan nga gitugotan sa Dios nga moabut kanato kinahanglan nga isipon nga mga kalooy ug mga panalangin, tungod kay iyang gibuntog ang atong matag kasinatian aron matabangan kita nga mapalambo ug mahayag ang atong Kristohanong kinaiya. Hinumduman nato ang atong kaugalingon nga gidedikar nato ang atong tanan ngadto sa Ginoo. Sa ingon, pinaagi sa hugot nga pagtuo, nahibal-an nato ang pasalig sa Dios sa tanan nato nga mga kasinatian ug gipasalamatan siya.

Kung si Jesus naghimo mga milagro ug naghatag mga leksyon, giila niya ang Langitnong Amahan ingon ang gigikanan sa iyang gahum ug kinaadman. (Lucas 10: 21,22; Juan 5:17-43) Pananglitan, sa wala pa buhata ang milagro sa pagpakaon sa 5,000, “gikuha ni Jesus ang mga tinapay; ug sa dihang nagpasalamat siya, iyang giapod-apod sa mga tinon-an, ug ang mga tinon-an sa nanglingkod.” (Juan 6: 1-14) Sa wala pa gibanhaw ni Jesus si Lazaro gikan sa kamatayon, gipasalamatan niya ang Dios, nga nag-ingon, “Amahan, nagpasalamat ako nga imo akong gidungog. Ug nahibal-an ko nga ginapatalinghugan mo ako sa kanunay: apan tungod sa mga tawo nga nagatindog sa tupad kanako giingon ko kini, aron sila motoo nga ikaw mao ang nagpadala kanako.”- Juan 11:41,42

ANG MAPASALAMATON NGA KINAIYA NI APOSTOL PABLO

Sa hapit tanan sa iyang mga sulat, si Pablo nagsulat bahin sa pagpasalamat. Sa iyang sulat sa mga kaigsoonan sa Roma, siya miingon, “una, gipasalamatan ko ang akong Diyos pinaagi kang Jesu-Cristo tungod kaninyong tanan, nga ang inyong pagtoo gihisgutan sa tibuuk kalibutan.” (Roma 1:7,8) Sa iyang duha nga mga sulat sa mga

kaigsoonan sa Corinto, ang apostol nagpahayag sa iyang pagpasalamat sa Dios, nga nagsulat, “Nagapasalamat ako kanunay sa akong Dios alang kaninyo, tungod sa grasya sa Dios nga gihatag kaninyo pinaagi ni Jesu-Cristo.” “Salamat sa Dios, nga naghatag kanamo sa kadaugan pinaagi sa atong Ginoong Hesu-Kristo.” “Salamat sa Dios sa dili matukib niya nga regalo.”- I Cor. 1:4; 15:57; II Cor. 9:15

Sa mga kaigsoonan sa Efeso, si Pablo nagsulat, “Ang pagpasalamat kanunay alang sa tanan nga mga butang ngadto sa Dios.” (Efe. 5:20) Pagka tinood gayud nga sa matag adlaw kinahanglan ang usa ka pagpasalamat. Kinahanglan nato nga magpasalamat alang sa “tanan nga mga butang” – mga grasya ingon man usab mga pagsulay, diha sa kahibalo nga ang tanan nga mga butang nagbuhat alang sa atong dayon nga kaayohan pinaagi sa direksyon sa Dios. Sa iyang mga hinigugma nga mga kapamilya sa Filipos, si Pablo miingon, “Nagapasalamat ako sa akong Diyos sa matag paghinumdom kanimo, Kanunay sa matag pag-ampo nako alang kanatong tanan naghanyo uban ang kalipay, Alang sa imong panag-uban sa ebanghelyo gikan sa una nga adlaw hangtod karon; Tungod sa pagsalig sa kini nga butang, nga siya nga nagsugod usa ka maayong buhat diha kanimo buhaton kini hangtod sa adlaw ni Jesu-Kristo.”- Fil. 1:3-6

Sa iyang sulat sa mga kaigsoonan sa Colosa, si Pablo nagsulat, “Nagpasalamat kami sa Dios ug Amahan sa atong Ginoong Jesu-Cristo, nga nag-ampo kanunay alang kanimo.” Giawhag niya sila nga “magpadaghan sa pagpasalamat,” ug nga “bisan unsa man buhata sa pulong o buhat, buhata ang tanan sa ngalan ni Ginoong Jesus, nga magpasalamat sa Diyos.” (Col. 1:3; 2 7; 3:17) Sa susama, sa mga igsoon sa Tesalonica ang apostol miingon, “Kami magpasalamat sa Dios kanunay sa tanan.” “Tungod niini magpasalamat usab kita sa Dios nga wala mohunong, tungod kay, sa dihang nadawat ninyo ang pulong sa Diyos,... wala ninyo kini nadawat ingon pulong sa mga tawo, apan ingon kini sa kamatuuran, pulong sa Diyos, nga epektibo usab molihok kanimo nga nagtoo.”- I Tesalonica 1:2; 2:13

Sa pagsulat ni Apostol Pablo sa lainlaing mga tawo, gipasiugda niya ang pagpasalamat sa Dios. Alang kang Timoteo nagsulat siya, “Nagpasalamat ako sa Dios, ... nga sa walay paghunong ako nahinumdom kanimo sa akong mga pag-ampo adlaw ug gabii; ...

Kung mahinumduman ko ang dili tinuyo nga pagtuo nga anaa kanimo.” (II Tim. 1:3,5) Alang ni Filemon, siya miingon, “Nagapasalamat ako sa akong Diyos, nga gihisgutan ka kanunay sa akong mga pag-ampo, Pagpamati sa imong gugma. ug ang pagtuo nga anaa kanimo sa Ginoong Jesus, ug sa tanan nga mga santos.”- Fil. 1:4,5

PAGPASALAMAT ADLAW ADLAW

Sa atong pagbalik tan-aw sa miagi nga tuig ug maghinumdum sa mga bagyo sa kinabuhi ingon usab ang pagsidlak sa adlaw, mga kasub-anan ingon usab mga kalipay, mga luha niini ingon usab ang mga pahiyom, kita adunay kasiguruhan sa Pulong sa Dios nga ang mga pagsulay, kalisdanan sa kinabuhi maoy mga panalangin nga nakatago. Kung tukma nga gidawat isip mga leksyon, kini molihok alang kanato nga “labi ka walay katapusan nga gibug-aton sa himaya” sa umaabot nga kinabuhi. — II Cor. 4:16,17

Tungod sa paghimo niini, mahimo kitang magmaya sa kalisdanan, dili tungod kay gihigugma nato ang pag-antos, apan tungod kay makatabang kini kanato sa pagpalambo sa atong Kristohanong kinaiya. (Santiago 1:2-4; Roma 5:3-5) “Wala’y disiplina nga daw makalipay sa maong higayon, kondili masakit. Pagkahuman, hinunoa, maghimo kini usa ka ani sa pagkamatarong ug kalinaw alang sa mga nabansay pinaagi niini.” (Heb. 12:1) Ang pagkamapasalamaton magtugot kanato sa pag-punting sa mga leksyon nga atong makat-unan gikan sa matag kasinatian nga atong nahibal-an. adunay, sa baylo nga nahigawad, nawad-an sa kadasig o kapait.

Magpasalamat kita sa Dios matag adlaw, bisan unsa pa ang atong kahimtang karon. Sa niining paagiha, makabaton kita kanunay sa pagsaulog sa Pagpasalamat kanunay. Segurado nga dili kini sayon nga buhaton kanunay. Apan,, adunay usa nga nagpahayag mahitungod niini: “Ang pagkamapasalamaton usa ka kinaiya, nga gikan sa batasan sa pagpasalamat.” Hinaut nga ang kinaiya sa pagkamapasalamaton mapuno sa atong mga kasingkasing ug hunahuna labi pa hangtod sa katapusan sa atong yutan-on nga paglakaw. ■

DAWN BIBLE STUDENTS ASSOCIATION
EAST RUTHERFORD, NJ 07073

Kanato ang Kasulatan klarong nagtudlo:

NGA ANG IGLESYA MAO “ANG TEMPLO “ SA BUHI NGA DIYOS—
Labina ang talagsaong “binuhat”; ug padayon ang pagpanday niini sulod sa
Panahon sa Ebanghelyo o Maayong Balita---sukad nga si Kristo nahimong
Manluluwas sa kalibutan ug “ulohang bato” niini nga templo, nga diin kung
mahuman na, ang panalangin sa Diyos mahiabot sa ‘tanang katawhan’, ug
makapaduol sila Kaniya. —I Cor. 3:16; Efeso 2:20-22; Gen. 28:14; Gal. 3:29

NGA SA PAGKAKARON ANG PAGSILSIL, ANG PAGHULMA, UG
PAGPASINAW—sa mga konsagrang magtotoo sa gihimo nga pagtabon
ni Kristo sa mga sala nagapadayon, ug sa dihang ang kataposang miyembro
niini nga ‘mga buhing bato’ ‘pinili ug bililhon’, maandam na, pagdad-on
ang tanan sa labaw nga Magbubuhat ngadto sa nahaunang pagkabanhaw; ug
ang templo mapuno sa Iyang himaya, ug mahimo nga tagboanan sa Diyos ug
sa tawo sa tibuok milenyo. —Pinadayag 15:5-8

NGA ANG BASEHAN SA PAGLAUM SA IGLESYA UG KALIBUTAN
Nagsumikad sa kamatooran nga si ‘Hesu-Kristo, pinaagi sa grasya sa Diyos,
nakatagamtam ug kamatayon alang sa matag-usa ka tawo’, “usa ka lukat
alang sa tanan”, ug mamahimo nga “matuod nga kahayag, nga magadan-ag
sa matag-usa ka tawo nga niabot sa kalibutan,” “sa gitakda nga panahon.”—
Hebreo 2:9; Juan 1:9; 1 Timoteo 2:5,6

NGA ANG PAGLAUM SA IGLESY

A mao nga mamahimo siya nga sama sa iyang Ginoo, “sud-onga Siya sa
Iyang pagka-Siya,” ‘pakig-ambit sa diosnong kinaiya’, ug ambit sa Iyang
himaya ingon nga Iyang isig kamanunod.—1Juan 3:2; Juan 17:24; Roma
8:17; 2 Pedro 1:4

NGA ANG KASAMTANGANG TAHAS KARON SA IGLESYA

mao ang paghingpit sa mga balaan alang sa umalabot nga buluhaton sa pag-
alagad; sa pagpalambo diha sa iyang kaugalingon ang matag grasya; nga
mamahimong mga saksi sa Diyos alang sa kalibutan; ug nga maandam para
mahimong mga hari ug mga pari sa sunod nga kapanahonan.—Efeso 4:12;
Mateo 24:14; Pinadayag 1:6, 20:6

NGA ANG PAGLAUM ALANG SA KALIBUTAN

nakadepende sa pagpanalangin sa kahibalo ug kahigayonan nga igahatag
ngadto sa tanan pinaagi sa usa ka libo ka tuig nga Ginghamian ni Kristo— ang
paghibalik sa tanan nga nawala kang Adan, sa tanan nga andam ug masinug-
tanon, sa mga kamot sa ilang Manunubos ug sa Iyang nahimaya nga iglesia—
sa diha nga ang tanan nga nagpakadautan pagalaglagon. ---Mga Buhat 3:19-
23; Isaias 35

